

VECKOBLADET

Nr 7 i webbform

070302

Övertonsfestival i Lund!

Fredag 2 mars

Övertonskonsert och pubkväll på Vita Huset, Djingis Khan

20:00 På scenen: Hosoo & Ensemble Transmongolia, Wolfgang Saus, Paul Terrell och Midnattskören.

Du kan läsa allt om festivalen på SONGs hemsida:

- * Utförliga presentationer av de deltagande artisterna
- * Program
- * Biljettpreiser och bokning http://overtone.se/A_festival.html

Intresserad av kommunalpolitik?

Demokratisk Vänsters kommunala grupp träffas som bekant en gång i månaden. Nästa träff är den 5/3 på Palettskolan. Kommunala gruppens möten är öppna för alla!

Fem för framtiden – föreläsningsserie om framtidsfrågor

I vår är alla Lundabor välkomna till en serie kostnadsfria föreläsningar om fem viktiga framtidsfrågor. Fem föreläsare berättar hur de arbetar för planeten och hur vi kan hjälpa till. Samtliga föredrag hålls i Stadshallens Sessionssal klockan 19:00. Så boka in datumen i almanackan! Föreläsningsserien arrangeras av Lunds kommun, Studieförbundet, Lunds Universitet och Lundabygdens Naturvårdsförening.

- Torsdag 1 mars: Kemikalier överallt med Mikael Karlsson, ordförande i SNF

- Tisdag 6 mars:

Skogen och energin

Vi vill bevara mångfalden av djur, växter och biotoper i skogen. Samtidigt ökar vårt behov av bioenergi, som kan hjälpa till att föra oss ut ur vårt beroende av fossila bränslen. Urban Emanuelsson från Centrum för Biologisk Mångfald talar om våra möjligheter att samtidigt bromsa den ökande växthuseffekten och rädda livet i skogen.

- Torsdag 15 mars: Ät klimatsmart med Annika Carlsson-Kanyama, forskar vid KTH
- Måndag 19 mars: Bilen och lyckan, med Torvald Jacobsson, en av hjärnorna bakom TV-serien Planeten
- Måndag 26 mars: Framtidens Hav - tar fisken slut?

Vi bifogar en liten affisch om mötesserien att användas av den som vill sprida ytterligare information om mötesserien.

DV i kommunfullmäktige

Ställ krav på Arne Paulsson!

Kommunfullmäktige sammanträdde den 22.2 bland annat för att ta ställning till en ny ”publik arena”, avsedd för bland annat handbollsarrangemang. Förslaget om arenan bygger på att kommunen och kapitalet sätter sig i samma båt. Eller mera konkret: det vilar på en samverkan i form av ett aktiebolag med Lunds kommun och fastighetskungen Arne Paulsson som delägare. Efter fem år ska kommunen till en symbolisk summa köpa Paulssons aktioner i bolaget och bli ensamägare. I gengäld ska Paulsson få köpa ett gott stycke mark (till marknadsvärde) att bygga bostäder på. Till dessa vill Paulsson själv helt enväldigt välja hyresgäster, på det att inte några som han uppfattar som besvärliga hyresgäster ska komma dragande med sitt pick och pack och slå sig ner innanför de paulssonska väggarna. Denna uppfattning har Paulsson mycket klart gett uttryck för i lokalpressen.

Antisocialt

I kommunstyrelsen hade alla partier (med rösträtt) varit för uppgörelsen med Paulsson. Nu väcktes vid fullmäktige förslag om att säga nej till samverkan mot den publika arenan med hänvisning till Paulssons privata antisociala bostadspolitik. DV:s talesman i denna fråga, Sven-Bertil Persson, ställde sig bakom förslaget till publik arena, men betonade starkt att arenan inte får dra in mera trafik i Klostergårdsområdet.

Biltrafik och sociala förturer

Sven-Bertil tog också klart avstånd från Paulssons syn på hyresgäster, men yrkade på att fullmäktige i samband med markförsäljning till byggmästaren skulle ställa som krav att bostäder också skulle uthyras till sociala förtursfall. Av formaljuridiska skäl ville ordföranden inte ställa detta förslag under fullmäktiges prövning, men DV lovade att komma

tillbaka när frågan om markförsäljning till Paulsson kommer upp på fullmäktiges bord. Med stor majoritet beslutade fullmäktige för den föreslagna ”publika arenan” (endast sd och v gick emot, fast av skilda skäl).

Demokratisk Vänster återkommer alltså dels vid markförsäljning, då vi kommer gå med på försäljning till Paulsson enbart om Paulsson tvingas ta emot s k sociala förturer, dels i samband med behandlingen av detaljplanen, då vi kommer att gå emot ett eventuellt förslag om parkering på Klostergården för arenans besökare.

un

Efter tolv långa år

I tolv år har jag suttit, som representant för vänsterpartiet, i styrelsen för Lunds kommunala parkeringsbolag. Jag har rapporterat här i Veckobladet om givande studieresor till Nice, Hilleröd och Bjärsjölagård och om inte mindre givande bolagsmiddagar på Grand, La Luna, Godset, Raurackl, Stäket, Café Finn, Härkeberga värdshus ... Och utsvävningarna har inte kostat Lunds skattebetalare en enda krona utan det är bilisterna som snällt betalat. Det lokalpolitiska livet har sina fringisar, särskilt om man inte harvar i en nämnd utan häckar på den behagliga nivå som de kommunala bolagen utgör.

De politiska framgångarna har det däremot varit klen med. Jag har suttit i styrelsen under perioder med både borgerlig och rödgrön majoritet men hela tiden utgjort samma enmansopposition (utom perioden när jag hade en mp-ersättare). P-hus efter p-hus har kommit till eller byggts på med fyra röster mot en – vi är fem ordinarie ledamöter och en ersättare. Jag har framfört ekonomiska argument och estetiska argument och miljöargument men inget har hjälpt. Och vad ekonomin beträffar har jag hittills haft i huvudsak fel: bilismen och parkerandet har fortsatt att expandera.

Nu ska jag sluta, efter vänsterpartiets valkatastrof. I måndags var jag på mitt näst sista styrelsemöte. Och då, efter tolv långa år, börjar framgångarna komma, Nåja, framgångar ...

Grönt folkhem ...

Till det som jag rapporterat om hör det planerade p-huset på Brunnsberg med 740 platser och en bilvårdsanläggning i bottenplanet. En bildestruktionsanläggning hade jag kunnat acceptera men inte detta.

Nu stod det om detta i det förslag till verksamhetsberättelse som vi diskuterade. Men ordföranden ville göra ett tillägg till den presenterade texten, som berättade att detta var ”första etappen i en större utbyggnad”. Det hör till saken att ordföranden är socialdemokrat (en ung kvinna tillika) och styrelsens majoritet fortfarande icke-borgerlig, på grund av den eftersläpning i förhållande till mandatperioderna som aktiebolagslagen framtvingar.

Jag protesterade. En fortsatt utbyggnad hade inte diskuterats i styrelsen under året och kunde därför av formella skäl inte nämnas. Men framförallt (och nu höjde jag rösten) fanns det mycket starka sakpolitiska skäl. Hade ordföranden missat FN-rapporten och klimathotet och diskussionen som den lett till? Kände hon inte till sin partiledares vision om det gröna folkhemmet? Hur kunde vi planera för en fortsatt stark expansion av bilismen?

... och gröna khmerer

Mitt utbrott väckte viss förstämning. Det tegs och tittades i bordet. Utom av moderaternas

representant, en trygg gammal pansarmajor. Han talade inte om det gröna folkhemmet utan om de gröna khmererna, som inte ville fatta att folk tänkte fortsätta att köra bil. Fick de inte ett p-hus att stå i skulle deras fordon korka igen alla vägar på Brunnsberg och det skulle bli ett elände. I förbifarten gav han en släng åt etanolbilarna där framställningen av drivmedlet krävde lika mycket energi som det gav ifrån sej, och där var det bara att hålla med.

Pansarmajoren bröt isen en smula. En annan socialdemokrat sa försiktigt att om bilarna inte fick stå på höjden så skulle de och deras asfalterade parkeringar bre ut sej över grönyrtorna. Det var samma resonemang som fördes när p-huset på sjukhusområdet motiverades. Fast sen asfalterade Region Skåne även marken så vi fick både-och.

Men mina nya utbrott gjorde inte stämningen bättre. Och för att rädda situationen drog ordföranden tillbaka sitt tilläggsförslag.

Reklamfri zon

Och hon visade sina radikala framfötter i nästa ärende. En reklamfirma ville sätta upp skyltar i p-huset, men hon var tveksam. Hon visade oss foton på de befintliga konstnärliga utsmyckningarna och trodde att reklamplakat skulle störa. Försiktiga socialdemokraten fyllde i med att det var fint att på något ställe slippa den reklam som annars sköljde över en så fort man satte på teven (vet hon inte hur man ställer in TV 1 och TV 2?), och så var ju firmans bud lite lågt. Kunde hon få göra en liten protokollsanteckning om detta?

Pansarmajoren hade inte glömt Karlbergs utbildning i taktik. Han föreslog bordläggning, för vidare utredning. Då skulle ärendet aktualiseras efter bolagsstämman, när borgarna har majoritet (fast det sa han inte). Och det lutade åt detta, bordläggning är en populär utväg när det hettar till i det kommunala.

Men jag yrkade på avslag på reklamfirmans framställan, och vid handuppräckningen fick socialdemokraterna bekäna färg och stödjade mitt förslag. Ingen reklam! Två framgångar på en kväll!

En annan väg

Trevligt för mej. Men ser man till den stora sakfrågan är det för sorgligt. Klimatarm? Grönt folkhem? Programdokumentet LundaMaTs II? Glöm det. Folk måste ju kunna ställa sina bilar nånstans. ”Att vara socialdemokrat är att vara kluven”, kände jag mej föranlåten att travestera. Och planeringen för det nya p-huset med 540 platser vid Högevall rullar dessutom vidare.

Tolv års försök att bekämpa bilismen på den parlamentariska vägen har i princip misslyckats. Nu slutar jag i p-bolaget. Finns det någon annan väg?

Gunnar Sandin

Reflektioner om Afghanistan

1979 gick Sovjetunionen in i Afghanistan. Det strategiska målet var att nå Indiska oceanen och oljetillgångarna i området. Men propagandan talade också om kvinnofrigörelse, jämlikhet, utbildning och befrielse från den patriarkaliska form av islam som var förhärskande.

Den sovjetiska invasionen fördömdes i Sverige främst av den svenska maoistvänstern som ett mycket tydligt exempel på sovjetisk socialimperialism. I Sverige bildades Svenska Afghanistankommittén.

Den brittiske journalisten Robert Fisk bevittnade tillsammans med Sveriges Radios Lars Gunnar Erlandsson den massiva sovjetiska invasionen.

- Aldrig i mitt liv har jag sett så många stridsvagnar, sa Lars-Gunnar Erlandsson.
- Och jag hoppas att jag aldrig i mitt liv ska behöva se så många stridsvagnar igen. Det går inte ens att föreställa sig.

Robert Fisk kommenterar: Detta var en invasion i massiv skala, en demonstration av den politiska viljan hos en supermakt. Den åderförfälsade Leonid Brezhnev gjorde för sista gången en uppvisning av sin impotenta makt.

Vi vet hur det gick. Miljontals afghaner flydde till Pakistan där de i nästan ett årtionde levde i flyktingläger under hårda villkor och med koranen som enda glädjeämne.

Den afghanska motståndsrörelsen utrustades och stöddes ekonomiskt av USA. En av ledarna hette Usama Bin Laden.

Den sovjetiska ockupationsmakten slets sakta ner. En av Gorbatjovs första åtgärder sedan han kommit till makten var att beordra den sovjetiska armén att utrymma Afghanistan.

Nu tog den rörelse som vunnit kriget makten. Talibanerna. De återskapade det hårda livet i flyktinglägren i nationell omfattning. En hård och primitiv form av sharialagstiftning tillämpades.

Men talibanerna besegrade krigsherrarna och skapade fred. Av ideologiska skäl stävjade de vallmoodlingen och opiumexporten.

Den svenska Afghanistan-kommittén fick möjligheter att verka i relativ trygghet.

USA tar över

1996 meddelade USA att man tänkte öppna diplomatiska relationer med talibanerna. Amerikanerna ville bygga en pipeline för gas från Turkmenistan till Pakistan.

Samtidigt intervjuade Robert Fisk Usama Bin Laden i det bergsfäste ett stycke från Jalalabad varifrån han lett sin del av kampen mot ryssarna.

Usama förklarade bland annat att USA nu var islams huvudfiende. Han sade sig tro att USA skulle bli lättare att besegra än Sovjetunionen.

Efter raserandet av World Trade Center och attacken mot Pentagon 11 september 2001 förklarade George Bush sitt "krig mot terrorism".

Eftersom Usama Bin Laden var ansvarig och befann sig i Afghanistan tillsammans med den afghanske ledaren mulla Omar skulle Afghanistan angripas. I den allmänna panik som rådde drev USA igenom ett FN-beslut och många länder deltog i den USA-ledda invasionen.

USA:s militära övermakt trängde tillbaka talibanerna. En ny regim installerades i Kabul under ledning av en afghan som deltagit i planerandet av den amerikanska pipelinen mellan Turkmenistan och Kabul.

Usama Bin Laden och mulla Omar lyckades de amerikanska trupperna inte infånga. Inte heller knäckte de talibanerna.

De övergav sin puritanska inställning till vallmor och opium och finansierade med opiumpengar kampen mot USA.

Den nato-ledda ISAF-styrkan som fått FN-mandat att verka för fred och återuppbyggnad hamnade med tiden under allt större amerikanskt inflytande. Dess civila uppdrag blev allt svårare att särskilja från de amerikanska truppers strider mot talibanerna.

Talibanerna behärskade snart halva Afghanistan. Den svenska Afghanistankommitté kunde nu bara operera i de områden där den amerikanska armén garanterade tryggheten. De 250 svenska soldaterna försökte bidra till civil uppbyggnad i de relativt lugna områden i norr där de var stationerade.

Idag hårdnar striderna. USA och Storbritannien ökar sina truppkontingenter. På andra håll ökar oron.

Sverige (och Norden)

Norge var nära en regeringskris när vänstern vägrade att acceptera fortsatt norsk truppnärvaro i Afghanistan.

I Danmark debatteras en skandal som handlar om att danska trupper utlämnat afghanska män till amerikansk tortyr.

Guantanamo är fullt av civila afghaner som gripits på måfå och hålls fängslade i oändlighet.

I Sverige diskuteras ökade militära insatser och man argumenterar för att skicka JAS-plan för att skydda svensk trupp.

Kravet att de svenska trupperna omedelbart ska lämna Afghanistan framförs i ett upprop med Maj-Britt Theorin som första namn.

Ska vi utlämna Afghanistan till talibanerna, ropar utrikesminister Carl Bildt.

Sydsvenskans kommentator ekar samma budskap. Landet måste befrias. Preventivt, fredsframtvängande våld är nödvändigt.

Vänstern i Lund fördömde redan i september 2001 invasionen i Afghanistan, dels för att den var rättsvidrig och dels för att den var så urbotad dum.

Att över huvud taget angripa ett helt land med motiveringen att Usama Bin Laden, en enskild fanatiker befann sig där! Det vittnar om en total brist på känsla för proportioner. Det innebär också en kolossal överskattning av Usama Bin Ladens betydelse.

USA nådde aldrig det mål man föresatt sig. Usama Bin Laden är på fri fot. Det afghanska folket har inte befriats utan tillfogats ändlöst lidande. En primitiv men i någon mening fungerande stat krossades med massivt militärt våld och ersattes av rivaliserande krigsherrar.

Jag menar att kriget pågått oavbrutet sedan invasionen i september 2001. Nu håller det på att vända till talibanernas favör. Det afghanska folket måste bestämma sitt eget öde. Den processen har genom invasionen 2001 fördröjts i minst tio år.

Sverige har inte i Afghanistan att göra

Vi vet vad som hände två år efter invasionen i Afghanistan.

Redan på våren 2002 förberedde USA det preventiva angreppskriget för att "befria Irak" och rädda London från inbillade raketer som skulle kunna utplåna stan på 45 minuter.

Amerikanerna lyckades finna och avrätta sin gamle vapenbroder Saddam Hussein, som Donald Rumsfeld på sitt dåkraftiga sätt försett med giftgas och vapen i det åttaåriga kriget mot Iran (och kurderna i Halabja).

Mindre uppmärksamhet har händelserna i Somalia fått. De utgör ännu en parallell.

Efter 16 års oreda, inbördesstrider och våld lyckades de islamiska domstolarna pacificera södra Somalia och huvudstaden Mogadishu. Klanerna lämnade in sina vapen. Vägspärrarna försvann. Kidnappningarna upphörde. Det civila livet kunde återvända till Mogadishu.

Då skickade USA in den etiopiska armén. En flotta med ett amerikanskt hangarfartyg i spetsen seglade in i Röda Havet. På bara minuter kunde de amerikanska attackplanen slå till var som helst. Bestyckade Herculesplan skickades ut för att utrota befolkningen på vägar och i byar. En lydregim under en lokal krigsherre som suttit i en gränsstad i två år och som tack vare amerikanska påtryckningar fått internationellt erkännande fördes av de etiopiska stridsvagnarna till Mogadishu där han upprättade en qvislingregim.

Svenska somalier som för första gången på ett och ett halvt decennium kunnat besöka sitt hemland till jul 2006 dödades och tillfångatogs. UD bekräftar att de befinner sig i somalisk fångenskap. De hade "kämpat på fel sida,"sa UD-tjänstemannen likgiltigt i Dagens eko.

Kaoset har återvänt till Mogadishu, samma kaos som vi ser i Afghanistan och i Bagdad. Samma kaos som vi ser i Palestina, där den demokratiskt valda regeringen utsatts för militärt våld av Israel och sanktioner av USA och EU.

Nu smider USA planer på att angripa Iran. Och den farliga kärnvapenmakten Israel hotar med bombningar.

Det är hög tid att Sverige drar sig ut ur Afghanistan!

Det är hög tid att EU motsätter sig det som USA kallar kriget mot terrorism!

Det är hög tid att man upphör att använda stämpeln terrorist för att godtyckligt fängsla och

tortera människor och beröva dem alla deras rättigheter!

Det är hög tid att sluta att stryka torterarna medhårs!

Gunnar StenSSon

Huvudkälla: Robert Fisk, The great war for civilisation. The conquest of the middle East, Harper perennial 2006.Gunnar StenSSon

Välkommen till föreläsningsserien

Fem för framtiden

I vår är alla Lundabor välkomna till en serie kostnadsfria föreläsningar om fem viktiga framtidsfrågor. Fem föreläsare berättar hur de arbetar för planeten och hur vi kan hjälpa till. Samtliga föredrag hålls i Stadshallens Sessionssal klockan 19:00. Så boka in datumen i almanackan! Föreläsningsserien arrangeras av Lunds kommun, Studieförbundet, Lunds Universitet och Lundabygdens Naturvårdsförening.

Torsdag 1 mars: Kemikaliesamhället

Mikael Karlsson, ordförande i SNF, inleder vår föreläsningsserie med en beskrivning av dagens kemikaliesamhälle och hur SNF tycker att vi ska tackla riskerna med det. Vem tar ansvar för att hålla reda på de tiotusentals kemikalier som används i kläder, hygienartiklar, möbler och andra produkter? Hur långt kommer vi med miljömärkning och de nya kemikaliereglerna i EU?

Tisdag 6 mars: Skogen och energin

Vi vill bevara mångfalden av djur, växter och biotoper i skogen. Samtidigt ökar vårt behov av bioenergi, som kan hjälpa till att föra oss ut ur vårt beroende av fossila bränslen. **Urban Emanuelsson från Centrum för Biologisk Mångfald** talar om våra möjligheter att samtidigt bromsa den ökande växthuseffekten och rädda livet i skogen.

Torsdag 15 mars: Ät klimatsmart!

I affären kan vi köpa bananer från Sydamerika, kakao från Elfenbenskusten och margarin med fetter från Asien. Men vad har egentligen störst betydelse för matens påverkan på växthuseffekten? Hur maten odlas, transporteras eller tillagas? **Annika Carlsson-Kanyama från KTH** berättar om sina forskningsresultat, som visar att allt inte är som man tror.

Måndag 19 mars: Bilen och lyckan

Hur kommer samhället att se ut om vi tar krafttag för att bromsa klimatförändringarna? Kan vi behålla eller till och med öka vår livskvalitet? **Torvald Jacobsson** är en av hjärnorna bakom **Planet**, som visades på TV i höst. Han sitter i styrelsen för **Gröna Bilister** och har varit miljöchef för SJ. I kväll får vi veta hur kul han tror att den klimatvänliga framtiden blir.

Måndag 26 mars: Framtidens hav - kan vi nyttja dem hållbart?

Anna Gårdmark, forskare vid Fiskeriverket, bedömer tillståndet i fiskpopulationer och kustecosystem. Hon visar vilka allvarliga konsekvenser utfiskning, övergödning och andra verksamheter får i havet. Har vi fortfarande tid att handla, eller är några fiskpopulationer redan förlorade? Finns det en framtid för yrkesfisket i Sverige?

Kommunfullmäktiges sammanträde 22 februari 2007 - ärende 5, Genomförande av ishall och publik arena

Demokratisk Vänster står bakom beslutet att uppföra en ny ishall och en publik arena på Klostergårdens idrottsområde. Vi gör det emellertid inte utan vissa förbehåll:

* En stor publik arena alstar naturligtvis biltrafik. Oron har varit stor på Klostergården att anläggningens parkeringsbehov skulle lösas i anslutning till arenan. De planer som presenterades vid kommunfullmäktiges sammanträde angående utökning av antalet parkeringsplatser med byggande av ett parkeringshus vid den befintliga parkeringen vid badet/Södra lekplatsen istället för de parkeringsplatser som tidigare diskuterats i omedelbar anslutning till arena menar vi är en godtagbar lösning.

* Kopplat till byggandet av Arenan/ishallen är uppförande av bostäder på mark i närheten. Denna mark kommer kommunen att sälja till Arne Paulsson, som tillsammans med kommunen står för finansieringen av Arenan. Eftersom bostadsmarknaden är väldigt tuff särskilt för personer i behov av social förtur menade Demokratisk Vänster att kommunfullmäktige borde besluta att kommunen, i samband med att marken såldes till Arne Paulsson, en överenskommelse skulle göras med fastighetsägaren om att ett antal av lägenheterna skulle upplåtas till personer med social förtur.

Tyvärr godkände inte kommunfullmäktiges presidium att detta tilläggsyrkande fick framställas. Man menade att yrkandet inte hörde till det aktuella ärendet.

Demokratisk Vänster återkommer, dels vid markförsäljningen för bostadsbebyggelsen, då vi kommer att gå med på försäljning till Arne Paulsson (eller annan eventuell köpare) enbart om en överenskommelse om att ta emot sociala förturer accepteras av köparen, dels i samband med behandling av aktuella detaljplaner, då vi kommer att gå emot ett eventuellt förslag om parkering på Klostergården för Arenans besökare.

För Demokratisk Vänster i Lund

Sven-Bertil Persson